

שפרירה זכאי:

„הדרדסים יהיו להיט לפחות עד ספטמבר!“

אולי זה לא נראה נושא רציני, אבל בהחלט אי אפשר להתעלם מהתופעה. הדרדסים כבשו את ישראל. אחת האשמות העיקרות לכיבוש היא השחקנית שפרירה זכאי שעשתה את הדאבינג (דיבוב) הישראלי לסידרת הטלוויזיה ועלידי כך חיבבה אותה גם על הקטנים. שאינם מבינים אנגלית ואינם יודעים לקרוא תרגום. שפרירה חזרה השבוע מאירופה, שם ביקרה בעניין הדרדסים. שאלתי אותה מה קורה בשטח הכיבוש האירופי. גם באירופה ובאמריקה זו הצלחה ענקית וגם שם נמכרים מוצרים מדרדסים באלפים רבים של דולארים. אבל זו כבר לא היסטריה כמו כאן וזה לא אירוע לאומי כמו בישראל. קודם כל לאירופה הגיעו הדרדסים לפני שהגיעו אלינו. מלבד זאת, אצלנו יש רשת טלוויזיה אחת ולכן ההצלחה כאן היא מיידית ומגיעה לשיא מהר מאוד. שיא כזה יכול להחזיק רק תקופה מסויימת. לעומת זאת, בארצות שבהן יש רשתות טלוויזיה רבות, ההצלחה נכנית יותר לאט, ואולי לכן גם מחזיקה יותר זמן. לצרפת, למשל, הגיעה הסדרה כבר לפני שנתיים-שלוש והיא עדיין מחזיקה שם. השבוע התחיל הסרט של הדרדסים לרוץ ב־100 תיקולונט ברחבי צרפת. בהולנד יצאו כבר עשרות תקליטים, כאשר אצלנו התקליט הראשון יצא אתמול.

● **כמה זמן לפי הערכתך תימשך הדרדסומאניה בארץ?**

קשה לענות על זה. הכל תלוי בהחלטה של הטלוויזיה כמה פרקים להציג. עד עתה הוצגו בארץ 26 פרקים. יוצר הסדרה יצר כבר 140 עדיין ממשיך לעבוד. אני לא מניחה שאצלנו יציגו את כל הקטעים, אבל ידוע לי שעד ספטמבר לפחות. זה ימשיך לרוץ בטלוויזיה ועוד או בווריא זה יהיה להיט גדול.

● **אני מבינה שזה שהדרדסים מדברים עברית עשה את הסדרה מאד פופולארית בעיני ילדים בגיל הרך. כיצד מחליטים לאיזו סדרה יעשו דיבוב בעברית ולאיזו לא?**

יש שני שיקולים. גיל הילדים שהסדרה מיועדת להם, וכמובן השיקול הכספי. לעשות דיבוב זה דבר יקר. באירופה, כידוע, עושים דיבוב גם לסרטים עלילתיים רגילים. אצלנו זה לא נהוג. אבל אין ספק שילדים קטנים הדיבוב עוור מאוד. הוא משחרר אותם מ„עבודה“ בזמן הסרט ועל כן גורם להם יותר הנאה.

● **האם הטקסטים ממש מתורגמים או שהם עוברים עיבוד?**

כדיבוב אי אפשר לעשות תרגום רגיל, בגלל תנועות הפה של הדמויות. לכן צריך לעבד את הטקסט וכמובן להשתדל להשאיר אותו קרוב כמה שיותר למקור.

אורנה לפידות:

„ארבעה שבועות תהיה ירושלים כולה פסטיבל!“

אם מגרדים טוב טוב מתחת למצבנו, אפשר למצוא גם קצת תרבות. פסטיבל ישראלי-ירושלים עומד להיפתח בחודש הבא והוא יביא לירושלים כמות של תרבות שעוד לא נראתה בה במרוכז. מעולם. ביקשתי מרכזת יחסי-הציבור של הפסטיבל אורנה לפידות. שתספר קצת על הצפוי לנו.

יהיו 68 מופעים, שבהם ישתתפו כאלף אמנים וקבוצות מאירופה, ארצות-הברית, קנדה, יפן וכמובן ישראל. במשך ארבעה שבועות התפוך ירושלים כולה לפסטיבל ענק. מלבד ההופעות על הבימה, ייערכו עשרות מופעי רחוב, מופעים בתיאטרון ובמיסעדות, סנדאות-אמנות חיים לקהל הרחב, ועוד הרבה הרבה דברים.

● **איך נבחרו האמנים והמופעים שיובאו הנה?**
המנהל האמנותי של הפסטיבל, אביטל מוסינזון, נסע בעולם, ראה ובחר את הטוב ביותר, לפי דעתו ולפי דעת מביני-דבר נוספים.

● **למי עולה הפסטיבל?**

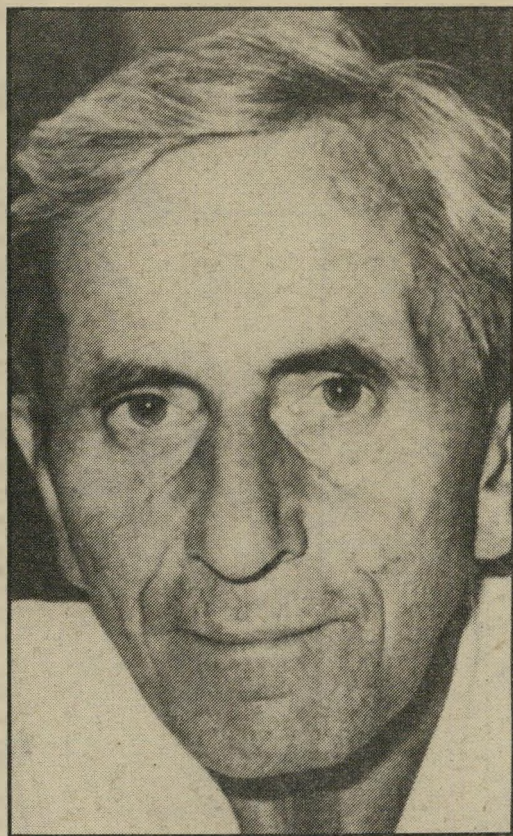
התקציב השנה מתחלק בין משרדי-החזן, משרדי-התיירות, משרדי-החינוך והתרבות, עיריית ירושלים, קרן-ירושלים ואנחנו מקווים למכירת כרטיסים, כמובן.

● **אני מבינה שאתם לא בונים רק על ירושלים.**
אנחנו בונים על כולם, כולל תיירים מאירופה ומארצות-הברית שלהם מוצעת עיסוקת חבילה, הכוללת טיסה ארצה, שהות בארץ, וכרטיסים למופעים נבחרים.

● **כמה יעלה כרטיס ממוצע למופע?**
כ־1500 שקל. אבל מעכשיו ועד סוף החודש, כל מי שיקנה כרטיסים למופעים יקבל הנחה של 25 אחוז. יש גם הסדר תשלומים ויש גם סידור שעל כל שלושה כרטיסים מקבלים אחד חינם. אנחנו רוצים שכל אחד יוכל להרשות לעצמו לראות את המופע שבהר.

● **זה לא הפסטיבל הראשון מסוגו שנערך בארץ. בעבר היו גרעונות. איך תתגברו על זה השנה?**

בפעמים קודמות התפור הפסטיבל על פני כל הארץ. הפעם הכל נערך בירושלים. יש מיגוון עצום של מופעים מהמשוכחים ביותר ויש אירגון שיביא לעיר אנשים מכל מקום בארץ ובעולם. הפעם זה יצליח.

בצלאל בלוך:

„בעתיד יוצר פעד לרעת הרופא הישראלי!“

השבוע פורסם שיש מחסור חמור בגופות למחקר רפואי וללימודי רפואה בגלל חוק האנטומיה והפאתולוגיה. פורסם גם כי בעבר סטודנט לרפואה היה מנתח כ־500 גופות עד תום לימודיו, ועכשיו שואף מיספר זה לאפס. שאלתי את הפאתולוג הראשי, ד"ר בצלאל בלוך, עד כמה חוסר בגופות לנתיחה ולימוד, יכול להשפיע על לימודיו של סטודנט לרפואה.

ללא ספק, חוסר בגופות לנתיחה הוא משמעותי בלימודי הסטודנט לרפואה, בעיקר בשנותיו האחרונות כסטודנט, כאשר יש לו כבר הידע התיאורטי ועכשו הוא צריך לברוק בעצמו אם הידע הזה תואם את המציאות. אבל זה לא מיק רק לסטודנט, אלא גם לרופא.

נתיחת גופה היא המאשרת את הדיאגנוזה שנקבעה לחולה בזמן מחלתו ועל פי הנתיחה יכול רופא ללמוד הרבה מאוד דברים חשובים למיקרים הבאים שלו. בלי נתיחת גופה כל הדיאגנוזות נשארות כבחינת „אולי כן ואולי לא“.

יש עוד גורם. באמצעות נתיחת גופות כל רופא יודע שהטיפול שלו יעמוד לביקורת. זה דבר המשמש הרתעה לרופאים, ובכלל הידיעה שיש ביקורת על הרופאים היא חשובה מאוד.

● **אם אין גופות לנתיחה, כמה אפשר להשתמש כנתיחה?**

אין שום דבר שיכול להחליף את הנתיחה ואת מה שהיא מלמדת את הסטודנט והרופא. משתמשים בצילומים, בדיאגרמות, כרטיסים, אבל שום דבר לא דומה לעבודה עצמו.

● **האם יהיה נכון להגיד שבמצב הנוכחי הסטודנט הישראלי מקבל סחות פרקטיקה מרעהו הלימוד בארץ שאין בה חוק האנטומיה והפאתולוגיה?**
בהחלט כן. ובסופו של דבר, אני חושב שיייווצר פער לרעתם של הסטודנט הישראלי והרופא הישראלי.

● **כיצד זה ישפיע על המיקצוע שלך, ברופא מישפטי החוקר משעים חמורים? האם בעקיסין זה ישפיע גם על המישפט הסלילי בארץ?**

זה ישפיע באופן שלילי כמובן. קביעת סיבת המוות אינה מספקת לוויכוח מישפטי. יש חשיבות רבה למאות פרטים קטנים. חוסר הלימוד על האובייקט עצמו, כלומר על גופות, ישפיע לרעה על מומחיותו של המומחה הישראלי.